

NEE OPA , GEEN SCHILDPAD , EEN I-PAD !

Ja, misschien wat overdreven, maar dit is één van de vele opmerkingen die senioren te horen kregen van hun kinderen of kleinkinderen wanneer ze zich noodgedwongen waagden op het digitale pad, allez, weeral pad! Dan zei ik altijd: "Weete gij wat nen kloefhamer of nen mestriek es, ha nee, want 't

es veur te wirken!"

Flauw verweermiddel maar waar. Ik weet het nog goed dat mijn twee gasten meer dan dertig jaar geleden plots kwamen zagen voor een computer en argumenteerden dat bij een "nee" hun leven om zeep was. Ze nooit werk zouden vinden en voor eeuwig in hotel mama moeten blijven... En dat had ik gehoord!

De aankoop van een goede vink werd uitgesteld en de pc was het pronkstuk in mijn living, voor de venster. Standing?? Hoeveel spelletjes ze er op gespeeld hebben weet ik niet, maar iets voor school of belangrijks was niet aan de orde. Ze hadden mij te pakken! Of toch niet. Want ik leerde mee en kon na een tijdje iets schrijven en afdrukken. Veel meer was er toen nog niet mee aan te vangen. Mijn buurman was de grootste vijand van computers. Waarom kon hij niet uitleggen, maar ze moesten ze allemaal in de Schelde smijten en... .

Nu, heden ten dage, ben ik aan mijn vijfde computer en kan al veel meer dan schrijven en afdrukken. Mijn buurman betaalt nog altijd cash en moet continu op anderen rekenen voor zijn administratie en spaarboekjes, hoho.

Nu anno 2022 staan we terug voor 'hetzelfde feit light' met onze hobby. Bij het verdwijnen van onze levensader 'Het A.Vi.Bo.-blad' hoorde ik opnieuw zelfde onheilspellende verhalen zoals van mijn zonen destijds: "Gedaan met de

vinkensport, geen bloemen meer voor op het kerkhof, opnieuw naar de mis moeten op zondag, droge levers... .”

Eerlijk gezegd was ik daar ook niet gerust in want mijn kennis over computerprogramma's en gebruik ervan was te beperkt. En ik heb al teveel uitgedroogde hersencellen.

Jongere liefhebbers, allez... minder oud, waren al vertrouwd met het foontje, iPad en aanverwanten en zagen het wel zitten. Vooral de oudere liefhebbers dreigden het slachtoffer te worden van het digitaal gaan van alles wat met papier te maken had. Ze hadden al een inspanning gedaan om met allerlei kaartjes te leren betalen en die te gebruiken in ziekenhuizen en andere instellingen en plots was daar avibo-admin, zettingsoft , www corona 2.0!

Onbekend is onbemind was hier bij velen van toepassing, paniek is geen goede leermeester kon ook gebruikt worden, men is nooit te oud om te lerenallemaal waarheden.

Maar de praktijk lag of ligt anders. 'In snelheid gepakt, weinig nieuws van het front, 'fake news' van steeds dezelfde' zorgde ervoor dat iedereen zijn idee voor waarheid verkondigde. Maar...! Zoals ieder nadeel zijn voordeel heeft, waren er ook liefhebbers die niet bij de pakken bleven zitten en op zoek gingen naar een schildpad, sorry, iPad of laptop, probeerden, flipten en flopten... maar leerden alle dagen bij.

De jongere, en zij die zich nog jong voelen, waren al vertrouwd met het foontje en zijn steeds een stap voor. Voor de heel jonge garde is dit allemaal 'normaal'. Zij worden ermee opgevoed, in de ene hand de papfles, in de andere een iPad! Maar eerlijkheidshalve moet ik zeggen dat vogels vangen in onze jeugd ook 'normaal was'.

De eerste week van januari werd na ongeduldig wachten een deel van de digitaal geserveerd: ["De A.Vi.Bo.-mail"](#), de vervanger van het A.Vi.Bo.-blad zaliger, en... veel, heel veel positiviteit. Zelfs de meeste doemdenkers moesten toegeven dat het alle verwachtingen overtrof. Ik ook.

De kunst was ermee leren werken, alles vinden – allez, veel drukken en wrijven en op het vierkantje klikken wanneer rare dingen te voorschijn kwamen.

Iedere woensdag is opnieuw een beetje vinkendag. Het is nog wennen maar we moeten niet meer in regen naar de brievenbus. Eens de trein vertrokken, is hij niet meer te stoppen als ge geen rode lantaren hebt.

En ook 'Zettingsoft' werd in bijgewerkte vorm op het net gestuurd ten behoeve van de maatschappijen. Door velen al aangewend maar vanaf nu een gebruiksvriendelijk middel om alles tot bij A.Vi.Bo. en de liefhebbers te krijgen. Ja jongens en meisjes, en dat nog op onze jeugdige leeftijd?

Maar, er zijn ook nog liefhebbers die om alle aannemelijke redenen in de kou blijven staan en dat mogen wij niet toelaten! Zij mogen niet verstoken blijven van informatie die ze vroeger uit hun blad haalden. Wij moeten schrijven, afdrukken en bezorgen. Niet evident, maar met wat overleg toch te doen want we kennen ze, zoeken hoeft niet. Verschillende maatschappijen en gewesten hebben al initiatieven genomen en heel wat mooie kalenders en informatieboekjes zijn daar getuige van. Hopelijk wordt dit ten volle geapprecieerd!

We hebben misschien voor de goegemeente een wat wereldvreemde hobby en zijn wat ouder dan de doorsnee voetballer of coureur, maar niet dom of lui! We staan ervoor en moeten erdoor en dat zijn we al voor het grootste deel. Dank zij onze overlevingsdrang en samenwerking met coördinatoren en het bestuursorgaan!

We zitten nog in de 'proefperiode', zowel makers als gebruikers; kinderziektes kunnen opduiken maar met wat onderling overleg kan alles in de plooi vallen. Ik schreef het eerder al: we zijn toch echt de generatie die zich tegen razend tempo steeds en steeds opnieuw moet aanpassen en heruitvinden op alle vlakken. We hebben onze instincten van 'vangen' moeten verdringen en dat enige wat wij aan de natuur onttrokken moeten vervangen door doelgericht en wetenschappelijk kweken. Wetenschap die wij voor het grootste deel zelf opbouwden en graag delen. Waar halen sommigen dan nog het lef om ons 'dierenmishandelaars' te noemen? Daarom beste liefhebbers, geef ze geen kans, bewijs het tegendeel en zorg dat je hen steeds een stap van anderhalve meter voor bent. Of is dat afstand houden niet meer nodig?

Oei, op mijn scherm komt plots 'Er zijn nog geen verkiezingen!'. Allez heb ik zo veel propaganda gemaakt of opruiende taal gesproken? Neenee, alleen de

waarheid en niets de waarheid! Mijn kleinzoon roept iets: "Opa, ge hebt uw DAN vergeten!!"

Lucien van Gent